

at De Konservative ender med at gå den anden vej og tage en ny beslutning i det her. Jeg vil bare høre, om ministeren ikke er enig i, at det er de eneste to ting, der har ændret sig siden sidst.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu kender jeg jo hr. Kristen Touborg ret godt, og jeg kender den måde, hr. Kristen Touborg argumenterer på, og selv om det er meget charmerende, så er det jo ikke rigtigt.

Faktisk er noget af det, som jeg synes er en god begrundelse for, hvorfor regeringen i dag afviser forslaget, at Det Dyreetiske Råd jo har undersøgt, om den metode, man har benyttet på slagteriet, er den mest skånsomme, hvis man ønsker at fastholde den praksis, der har været i Danmark gennem mange, mange år. Og der når Det Dyreetiske Råd jo meget klart frem til, at såfremt man ikke ønsker at ændre retstilstanden, så er det den mest skånsomme metode, der bliver benyttet, og det synes jeg må indgå med en vis vægt i debatten.

Det gjorde det ikke sidst, vi diskuterede det her, ligesom jeg må sige til hr. Kristen Touborg, selv om jeg ikke husker debatten fuldstændigt, at jeg slet ikke mener, at diskussionen om, at hvis man er villig til at sige, at dyr aldrig må have smerte i mere end 3-4 sekunder, så skal det også føres over på andre af livets forhold, forekom sidst, og den har altså også spillet en rolle i en mere pragmatisk tilgang til det her meget svære emne, for det er jo tydeligt både for hr. Kristen Touborg og hr. Christian H. Hansen, at jeg ikke står her på talerstolen og siger, at det her er en enkel sag.

Kl. 19.35

Jeg synes faktisk, det er en vanskelig sag. Men der er mange momenter, der har gjort, at vi trækker i den her retning.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til justitsministeren. Og så er det hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører.

Michael Aastrup Jensen (V):

Spørgsmålet om forbud mod slagtning og aflivning af dyr uden forudgående bedøvelse har gennem tiden været livligt debatteret. Da jeg sad og forberedte mig til debatten her til aften, sad jeg med en afvejning af to centrale spørgsmål i debatten: på den ene side en afvejning af en række dyrevelfærdsmæssige hensyn og på den an-

den side hensynet til religiøs tolerance over for andre trossamfund.

Det er i sig selv en meget vanskelig og kompleks problemstilling at skulle afveje disse hensyn over for hinanden. Jeg er selvfølgelig helt enig i, at vi skal sikre dyrene nogle rimelige betingelser for opvækst så vel som død. Men jeg vil da også gerne have lov til at understrege min respekt og tolerance over for en række religiøse trossamfund.

I Venstre ønsker vi at fastholde den hidtidige lange tradition om at vise tolerance, respekt og åbenhed over for andre trossamfund og etniske grupper. Netop rituelle slagtninger er et eksempel herpå. Det er et grundlæggende element i så vel de muslimske som de jødiske trossamfund.

I Venstre mener vi, det er af afgørende betydning, at disse trossamfund får lov til at erhverve kød, der stammer fra dyr, som er slagtet i overensstemmelse med disse samfunds religiøse forskrifter, også selv om det måske virker fjernt fra vores almindelige hverdag.

Jeg er således ikke enig med Det Dyreetiske Råd om, at dette ikke er en provokation mod den religiøse tolerance. Jeg har noteret, at Det Dyreetiske Råd pludselig har ændret opfattelse i deres seneste udtalelse om rituelle slagtninger, siden de sidst i 1997 fremkom med en udtalelse.

Jeg er lidt uforstående over for, hvordan Det Dyreetiske Råd fandt det acceptabelt i 1997 og nu pludselig har vendt på en tallerken, nu hvor der ikke længere foregår rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse i Danmark.

Baggrunden for de mange tidligere diskussioner omkring dette spørgsmål var jo netop, at et enkelt kreaturslagteri i Slagelse, NV-OX, udførte slagtning uden forudgående bedøvelse efter jødisk eller muslimsk ritus. Og det stoppede jo som bekendt i august måned sidste år.

Derfor må jeg indrømme, at jeg ikke finder denne debat forholdsvis relevant længere, eftersom der ikke foretages slagtninger i Danmark uden forudgående bedøvelse. Hvis forslaget skal have sin berettigelse, skal vi som Folketing vel nu til at lovgive mod alle mulige fremtidige usikkerhedselementer.

Jeg synes nu, at vi i stedet for skulle begynde at forholde os til de faktiske forhold: Punkt 1, at der ikke i Danmark foretages rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse, og punkt 2, at det er af afgørende betydning, at vi fortsat i Danmark viser tolerance over for religiøse mindretal, der har behov for at kunne efterleve deres religiøse forskrifter.